

ਅਮਿਤ ਰਾਵਲ ਜੇ.

ਨਿੱਮੋ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਵਕਫ਼ ਬੋਰਡ, ਸੈਕਟਰ 22-ਬੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ -
ਜਵਾਬਦਾਰਾ

2012 ਦਾ ਸੀਆਰ ਨੰਬਰ 1107

ਮਈ 16, 2016

ਵਕਫ਼ ਐਕਟ, 1995—ਐੱਸ. 4- ਵਕਫ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਬੂਤ- ਵਕਫ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਮ੍ਹਾਂਬੰਦੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ "ਮਕਬੂਜਾ ਚਮਾਰਨ ਅਤੇ ਕੁਟੀਆ ਮਾਈਆ ਭਗਵਾਨ" ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ- ਇਹ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸਲਾਮ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਵਕਫ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ - ਨਹੀਂ ਸਰਵੇਖਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਕੋਈ ਪਾਲਣਾ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ - ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਮੰਗੇ ਗਏ ਹਨ, ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵਕਫ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਮਕਬੂਜਾ ਚਮਾਰਨ ਅਤੇ ਕੁਟੀਆ ਮਾਈਆ ਭਗਵਾਨ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ, ਜਾਇਦਾਦ ਇਸਲਾਮ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਵਕਫ਼ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਇਸ ਲਈ, ਵਕਫ਼ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੰਪਤੀ. ਸਰਵੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਕੋਈ ਰਿਪੋਰਟ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ 1995 ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਕਫ਼ ਬੋਰਡ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵਕਫ਼ ਐਲਾਨਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਉਚਿਤ ਪਾਲਣਾ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਕਿੱਤੇ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਨਾਲ ਇਹ ਅਟੱਲ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲੇਗਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 1995 ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਕਫ਼ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

(ਪਰਾ ੬)

ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ ਅਤੇ 2012 ਦੇ ਸੀਆਰ ਨੰਬਰ 2661 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਚੇਤਨ ਬਾਂਸਲ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸੁਨੀਲ ਚੱਢਾ।

ਪ੍ਰਤੀਕ ਮਹਾਜਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸੀਆਰ ਨੰਬਰ 1107 ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ

2012 ਦਾ ਅਤੇ 2012 ਦੇ ਸੀਆਰ ਨੰਬਰ 2661 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ।

ਅਮਿਤ ਰਾਵਲ, ਜੇ.

(1) ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਮੈਂ ਮੁਦਈ-ਪੰਜਾਬ ਵਕਫ਼ ਬੋਰਡ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁਦਈ-ਨਿੰਮੋ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਤੇ 2012 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 2012 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 1107 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ। ਵਕਫ਼ ਸੰਪਤੀ ਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ 2012 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 1107 ਤੋਂ ਤੱਥ ਲਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ।

(2) ਵਕਫ਼ ਬੋਰਡ ਨੇ ਪਿੰਡ ਪੰਜਹੋੜਾ, ਤਹਿਸੀਲ ਫਿਲੌਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜਲੰਧਰ, ਹਾੜ੍ਹ ਦੀ ਮਾਲ ਅਸਟੇਟ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਖਸਰਾ ਨੰ: 65 ਮਿ: ਖੇਵਟ ਨੰ: 256, ਖਤੋਨੀ ਨੰ: 293 ਵਿੱਚ 11 ਕਨਾਲ 12 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ। 132 ਸਾਲ 2002-03 ਲਈ ਜਮਾਂਬੰਦੀ ਅਨੁਸਾਰ ਵਕਫ਼ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ 14.11.1992 (ਸਾਬਕਾ P6) ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਵਕਫ਼ ਸੰਪਤੀ ਵਜੋਂ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਅਤੇ ਦਾਨ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਮੁਸਲਿਮ ਕਬਰਿਸਤਾਨ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਆਏ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਿੱਤੇ ਦੇ ਖਰਚੇ @ ਰੁਪਏ। 16.50 ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(3) ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਈ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ, ਗਲਤ ਵਰਣਨ, ਰੋਕ, ਟਿਕਾਣਾ-ਸਥਾਈ ਆਦਿ ਲਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਗਲਤ, ਨੁਕਸਦਾਰ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ 1952-53 ਦੇ ਖਤੋਨੀ ਪਾਈਮਿਸ਼ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਗੈਰ-ਮੁਮਕਿਨ ਕਬਰਿਸਤਾਨ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਕਬਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਚਮਾਰਨ (ਮਕਬੂਜਾ ਚਮਾਰਨ) ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਚਮਾਰਨ ਦਾ ਕਬਰਿਸਤਾਨ "ਕਬਰਿਸਤਾਨ/ਕਬਰਿਸਤਾਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਸਲਿਮ ਕਬਰਿਸਤਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹਿੰਦੂਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਹਨ, ਜੋ ਲਾਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦਫ਼ਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਲੀਆ ਰਿਕਾਰਡ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਕੁਟੀਆ ਮਾਈ ਭਗਵਾਨ ਦਾ ਭਵਨ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਫਰੇਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਖਰਕਾਰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

(4) ਸ੍ਰੀ ਸੁਨੀਲ ਚੱਢਾ, 2012 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 1107 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਸੀਆਰ ਨੰਬਰ 2661 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਚੇਤਨ ਬਾਂਸਲ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ। 2012 ਦਾ ਦਰਜ ਹੈ ਕਿ 1982-83 ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 11 ਕਨਾਲ 12 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਲਾਟਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਨੂੰ "ਗੈਰ ਮੁਮਕਿਨ ਕਬਰਿਸਤਾਨ" ਅਤੇ ਦੂਜਾ "ਕੁਟੀਆ ਮਾਈਆਂ ਦਾ

CHANDIGARH (*Amit Rawal*)
 ਭਗਵਾਨ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਾਲ 1941-42 ਦੀ ਜਮਾਂਬੰਦੀ ਵਿੱਚ ਕਾਸ਼ਤ ਦੇ ਕਾਲਮ ਅਧੀਨ ਮਕਬੂਜਾ ਏਗਲੇ ਇਸਲਾਮ ਅਤੇ 29 ਕਨਾਲ 14 ਮਰਲੇ ਦਾ ਰਕਬਾ 14 ਮਰਲੇ ਗੈਰ ਮੁਮਕਿਨ ਕਬਰਿਸਤਾਨ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਕਸਾਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਲ 1953-54 ਦੀ ਜਮਾਂਬੰਦੀ ਅਨੁਸਾਰ (Ex.P2), ਕਾਸ਼ਤ ਦੇ ਕਾਲਮ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮਕਬੂਜਾ ਚਮਾਰਨ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਲ 2004-05 ਲਈ ਜਮਾਂਬੰਦੀ ਵਿੱਚ (Ex.P3) ਕਾਸ਼ਤ ਦੇ ਕਾਲਮ ਦੇ ਹੇਠਾਂ, ਇਸਨੂੰ ਗੈਰ ਮੁਮਕਿਨ ਕੁਟੀਆਂ ਮਾਈਆ ਭਗਵਾਨ ਦਾ ਭਵਨ ਮਾਈਆ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। . ਪੰਜਾਬ ਵਕਫ਼ ਐਕਟ (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਐਕਟ") ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਬਜ਼ਾ ਮੰਗਣ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸਿਰਫ਼ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਾਲ 1977- 78 (ਐਕਸ. ਡੀ.1) ਲਈ ਜਮਾਂਬੰਦੀ ਵੀ ਕਾਸ਼ਤ ਦੇ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਮਕਬੂਜਾ ਚਮਾਰਨ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਵਕਫ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (ਬੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ, ਭਾਵ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਹੋਂਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਵਕਫ਼ ਰਹੇਗੀ। ਉਸਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਵਰਣਿਤ ਵੰਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਲ 1982-83 ਲਈ ਸਾਬਕਾ ਡੀ2 ਜਮਾਂਬੰਦੀ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਲ 1992-93 ਦੀ ਜਮਾਂਬੰਦੀ ਐਕਸ.ਡੀ.3 ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਾਲਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸਦੀ ਐਂਟਰੀ ਮਕਬੂਜਾ ਚਮਾਰਨ ਹੈ, ਭਾਵ, 11 ਕਨਾਲ 12 ਮਰਲੇ ਗੈਰ ਮੁਮਕਿਨ ਕਬਰਿਸਤਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ 11 ਕਨਾਲ 12 ਮਰਲੇ ਕੁਟੀਆਂ ਮਾਈ ਭਗਵਾਨ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। , ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸਲਾਮ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਸਰਵੇਖਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਕਫ਼ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਨਾ ਤਾਂ ਸਰਵੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸਾਬਤ ਹੋਈ ਹੈ, ਜੋ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇਗਾ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਵਕਫ਼ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਵਿਗਾੜ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਪੰਜਾਬ ਵਕਫ਼ ਬੋਰਡ ਬਨਾਮ ਸੰਯੁਕਤ ਵਿਕਾਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ 'ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ 1995 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਕਿਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਟੁਕੜਾ ਵਕਫ਼ ਸੰਪਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਵਕਫ਼ ਬੋਰਡ, ਜਲੰਧਰ ਬਨਾਮ ਨਗਰ ਪੰਚਾਇਤ ਸ਼ਾਹਕੋਟ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜਲੰਧਰ ਦਾ ²ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਪੰਜਾਬ ਵਕਫ਼ ਬੋਰਡ ਬਨਾਮ ਚੰਦਰ ਭਾਨ ³ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ

12008(4) RCR (ਸਿਵਲ) 693

22011 (2) LAR 294

31982 CurLJ (CCR)181

ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਏਹਲੇ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸਲਾਮ ਜਾਂ ਇਸਲਾਮ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਵਕਫ਼ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(5) ਵਕਫ਼ ਬੋਰਡ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਮਹਾਜਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ/ਵਿਭਾਜਨ ਦੌਰਾਨ ਅਤੇ ਇਕਸੁਰਤਾ ਅਤੇ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਕਾਲਮ ਨੰਬਰ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਕਬਰਿਸਤਾਨ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ ਦਾ ਵਿਭਾਜਨ ਅਰਥਹੀਣ ਹੋਵੇਗਾ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਸੱਚ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕੋਈ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇਹ ਕਥਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਖਾਮੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵਕਫ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਕਰਾਰ ਦਿੰਦਿਆਂ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੀ ਜ਼ਿਰੂ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸਥਾਨ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੂਜਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਜਮਾਂਬੰਦੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਗੈਰ ਮੁਮਕਿਨ ਕਬਰਿਸਤਾਨ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਾਲਮ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਹ ਮਕਬੂਜਾ ਚਮਾਰਨ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਹੈ। , ਪਰ ਤੱਥ ਇਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਸੰਪੱਤੀ ਜਿਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਹੋਂਦ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਇਹ 1995 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (ਬੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵਕਫ਼ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹਟ ਸਕਦੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਿੱਤੇ ਦੇ ਖਰਚੇ ਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਕ ਵਾਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਵਕਫ਼ ਬੋਰਡ ਦੀ ਹੈ, ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ। ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ qua ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਿੱਤੇ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰੇ।

(6) ਮੈਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪੇਪਰ ਬੁੱਕ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਚੱਢਾ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਤਾਕਤ ਹੈ, ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਮਾਂਬੰਦੀਆਂ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਸਾਲ 1982 ਵਿੱਚ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ - 83 Ex.D1 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੀ ਖੇਤਰ ਦੇ ਦੋ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ, ਭਾਵ, 11 ਕਨਾਲ 12 ਮਰਲੇ ਹਰੇਕ ਅਤੇ ਕਾਲਮ ਨੰਬਰ 5 ਵਿੱਚ, ਇਸਨੂੰ ਮਕਬੂਜਾ ਚਮਾਰਨ ਅਤੇ ਕੁਟੀਆ ਮਾਈਆ ਭਗਵਾਨ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ, ਜਾਇਦਾਦ ਇਸਲਾਮ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ। ਵਕਫ਼ ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਵਕਫ਼ ਸੰਪੱਤੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਰਵੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਕੋਈ ਰਿਪੋਰਟ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ 1995 ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਕਫ਼ ਬੋਰਡ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵਕਫ਼ ਐਲਾਨਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ

CHANDIGARH (Amis Rawal, J.)
ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਉਚਿਤ ਪਾਲਣਾ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਕਿੱਤੇ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਨਾਲ ਇਹ ਅਟੱਲ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲੇਗਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 1995 ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਕਫ਼ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੇਰੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਪੰਜਾਬ ਵਕਫ਼ ਬੋਰਡ ਬਨਾਮ ਸੰਯੁਕਤ ਵਿਕਾਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੂਰਵ-ਇਕਸਾਰਤਾ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਅਵਾਰਾ ਇੰਦਰਾਜ਼ "ਏਹਲੇ ਇਸਲਾਮ" ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3(ਬੀ) ਦੇ ਅਪਵਾਦ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਰਾਏ ਬਣਾਈ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਸੰਪੱਤੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਵਕਫ਼ ਸੰਪੱਤੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਪੋਸਟ ਇਕਸੁਰਤਾ, ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ ਉਪਰੋਕਤ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਮਾਬੰਦੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਸਨੂੰ "ਕੁਟੀਆ ਮਾਈਆ ਭਗਵਾਨ ਦਾ ਭਵਨ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। "ਖੁਦ" ਸ਼ਬਦ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ ਕਿ ਇਹ ਏਹਲੇ ਇਸਲਾਮ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਗਲਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(7) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਫੇਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹੀ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(8) 2012 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ.1107 ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ 2012 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ.2661 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਡਾ ਪਾਇਲ ਮਹਿਤਾ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।